

Bácsmegyeyei Függetlenség

A BÁCSBODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. **Tantók részére:** Egész évre 8 kor., félévre 4 korona. Egyes szám ára 10 fillér.

Kiadó tulajdonos a „Bácsmegyeyei Függetlenségi párt.” Az ügyvitelre jogosult megbízott: **László Ferenc.** Felelős szerkesztő: **Pintér Gyula.**

Szerkesztőség: Csihás Benő-utca 3. szám. A közlemények ide küldendők. **Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.**

Az új főispán beiktatása.

Ugy a vármegyénél, mint a városnál október 22-én, csütörtökön délelőtt ment végbe az új főispán: dr. Purgly Sándor installációja, a szokásos ceremóniák nélkül, szigorúan hivatalos keretben. Nevezetesen nem volt semmi ünnepélyes fogadtatás, nem volt templomi szertartás, nem volt küldöttségek fogadtatása és nem volt — „magnum áldomás” sem. Talán ennek a szokatlan egyszerűségnek lehet tulajdonítani, hogy mind a két törvényhatóság bizottsági tagjai közül sokan hiányoztak. A szomszéd törvényhatóságok közül is csupán Szabadka, Baja és Ujvidék volt képviselve. A szabadkai küldöttséget dr. Biró Károly polgármester, a bajait Erdélyi Gyula főjegyző, helyettes polgármester, az újvidéki pedig Matkovits Béla főispán vezette. Képviseltette magát azonban a kalocsai érsek is, amire nem volt eset az utóbbi időkben. Az érsek képviselőjében segédpüspöke, dr. Horváth Győző címzetes püspök jelent meg. Résztvett még a beiktatáson Dellimanits Lajos kormánybiztos, Torontál vármegye főispánja is.

A vármegyénél.

Bácsbodrog vármegye közgyűlését délelőtt 9 órakor *Scultéy Ferenc* alispán nyitotta meg; rövid beszédben megemlékezvén arról az „örvendetes” eseményről, hogy a király Bácsbodrog vármegye főispáni teendőinek ellátásával ideiglenesen dr. Purgly Sándort, Szabadka és Baja főispánját bizta meg. Fölolvastatta az erről szóló belügyminiszeri leiratot és indítványozta, hogy a főispánt küldöttség hívja meg a közgyűlésbe.

A küldöttség nyomban eljárt a megbízatásában és az új főispán, zajos éljenzések között, megjelent a teremben.

Scultéy Ferenc alispán egypár meleg szóval üdvözölte a főispánt és föl kérte az eskü letételére. Ez nyomban meg is történt.

Ezután az új főispán mondott rövid, de igen csinos és nivós székfoglaló beszédet. Mindjárt a megszólítás igen szimpatikusan hangzott, mert jó magyarosan „*Tekintetes vármegyé*”-nek titulálta a közgyűlést. Tisztelettel és szeretettel üdvözli — ugymond — a törvényhatóságot. Tudatában annak — mondotta tovább — hogy a világrendítő háború mindnyájunkra reá kényszeríti a kivételes állapot könyörtelen törvényeit, tartózkodik a politikai nyilatkozatoktól. Csak általánosságban mond annyit, hogy, mint a kormány bizalmi exponense, az e minőségével járó kötelességeket minden irányban teljesíteni fogja s iparkodik missziójának teljes mértékben megfelelni. „*Mindazonáltal*” a szóírásszabadságot és a vélemény szabadságot úgy a közgyűlési teremben, mint azonkívül, tiszteletben fogja tartani. (Notabene: a választási szabadságról nem emlékezett meg. Szerk.) Egyébként minden dologban az *igazságra* törekszik és csupán két hatalmat fog szolgálni: a *szentesített törvényt* és a saját *lelkismeretét*. Gondosan őrködni és a *vallási türelem* megtartása fölött. A polgárságnak minden ügyét-baját lelkiismeretesen a szívében viseli; s akinek sérelme vagy jogos kívánsága van, forduljon hozzá teljes bizalommal. Kéri a vármegyét, hogy előlegezzon neki bizalmat; viszont ő is szívesen fölajánlja hazafias és buzgó szolgálatait.

A szépen előadott formás beszédet megéljenzették és megtapsolták. Azután *Latimovits Pál* volt főispán kért szót, hogy a megye közönségének érzelmeit tolmácsolja. Nagy gond-

dal kidolgozott, érdekes részletekben bővelkedő és okos beszédének csak az volt a hibája, hogy az alkalmosság rovására kissé hosszadalmas volt és a részletekbe a kelletténél mélyebben belemerült. Beszélt a vallás fontosságáról és nagy hivatásáról, a földművelőkről és azok érdekeiről, a nemzetiségekről, az ügy fontosságáról és az utárlózat állapotáról, valamint a vármegyei tisztikarokról és a községi jegyzőkről. Az utóbbi két testületre vonatkoztatva, emlékeztette a főispánt Napoleonnak arra a mondására, hogy: „*Ilyen hadsereggel meghódítom a világot.*” (Azt nem mondta meg a szónok, hogy milyen hódításra céloz. Szerk.)

A következő szónok *Deák Béla* tiszti főügyész volt, aki — idézvén Széchenyinek azt a mondását, hogy „*Az idő mindennél drágább*” — rövid, de talpraesett és csinos beszédben tolmácsolta a tisztikar üdvözlését s a főispán iránt táplált meleg érzelmeit.

Wagner Gusztáv indítványára elhatározták, hogy az elhangzott szép beszédeket a jegyzőkönyvben megörökítik. Majd a *főispán* köszönetet mondott a társörvényhatóságok küldötteinek, továbbá dr. Horváth Győző püspöknek és Matkovits Béla főispánnak megtisztelő részvételükért; s azután a közgyűlést egy órára — a városnál való beiktatás idejére — felfüggesztette.

A városnál.

A város törvényhatósági bizottsága már jóval 10 óra előtt összegyűlt. Itt is sokan hiányoztak; de a távol levők helyét pótolták a vendégek. A főispán kíséretében ugyanis átjöttek a városházhoz az összes vidéki kiküldöttek, s a vármegyei törvényhatósági bizottság és tisztikar tagjai közül is sokan.

A külsőségek épúgy folytak le, mint a vármegyénél. A *polgármester* fölolvastatta a főispán kinevezéséről szóló belügyminiszeri leiratot, azután küldöttség ment a főispánért: aki a közgyűlés színe előtt megjelenvén, szíves fogadtatásban részesült.

Dr. Fehér Lőrinc polgármester szépen megszerkesztett, meleghangú, nivós beszédben üdvözölte a főispánt s hangsúlyozta, hogy a tisztikar hűséggel és szeretettel fogja őt követni. A törvényhatóság nevében pedig arra kérte, hogy „*annak idején*” a város fejlesztésére és fölvirágztatására irányuló törekvéseket támogassa és pártfogolja.

Az eskü letétele után a *főispán* lényegileg és mondhatni szerkezetileg is ugyanazt a beszédet mondotta el, amit a vármegyénél előadott; mindössze azzal az eltéréssel, hogy hangsúlyozottan kiemelte, hogy: „*a társadalmi egyetértés kultiválását és az ellentétek áthidalását*” feladatának tekinti; a városfejlesztési akcióra nézve pedig (ugy látszik, bizonyos információk hatása alatt) az *anyagierőviszonyok mértékét* hangoztatta.

Dr. Alföldi Árpád helyettes polgármester ugy formára, mint tartalomra nézve szép és sikerült beszédben adott kifejezést a tisztikar üdvözlétének s a főispán iránti bizalmának és ragaszkodásának.

A törvényhatóság nevében *Dömötör Pál* szólott hosszabban és hatásosan. Előkelő irodalmi egyéniségéhez méltó szavakban és poetikus lendülettel fejtette ki, hogy a törvényhatóság bizalommal várja az új főispántól, hogy „*az egységes nemzeti állam kiépítésének*” nemes munkájában közreműködik, sőt vezérlő szerepet töltsön be s befolyásával támogatni fogja „*az alkotó tehetség élénk megnyilatkozásával működő polgármestert és a törvényhatósági bizottságot.*” Sok magot el-

hintettünk — ugymond — melyekből a kultura gyümölcseit és a város fejlődését várjuk; de még több ilyen magot akarunk elhinteni s ebben a közhasznú munkában számítunk a főispán hathatós támogatására.

Az éljenzéssel fogadott beszéd után a szónoklatok sora bezárult. Ezután még elhatározták, hogy az elhangzott beszédeket a jegyzőkönyvben megörökítik. S ezzel a közgyűlés véget ért.

HIREK.

A téli háború borzalmai ellen katonáinknak prémre van szükségük. Akinek van, küldje e címre: „Hadsegélyző hivatal, Budapest, Vaci-utca 38.” A posta ingyen szállítja.

Felzólamlások a választási lista ellen. A jövő évi országgyűlési képviselőválasztók ideiglenes névjegyzéke ellen a zombori függetlenségi és 48-as párt megbízásából Buday Gerő főgimnáziumi hittanár 523 felzólamlást adott be a város központi választmányához. E felzólamlások városrészenként a következőképpen oszlanak meg: Cservenka 265, Belváros 11, Felsőváros 26, Szelencse 48, Bánát 173. Ez az 523 felzólalás részint olyanok ellen irányul akik 40 koronánál kevesebb adót fizetnek és irni-olvasni nem tudnak, részint pedig olyanok ellen, akik mint „segítő családtagok” vétettek föl, de az irás-olvasás tudományát szintén csak hiréből ismerik. Ertesülésünk szerint különben e felzólalásokkal kapcsolatban más téren is följelentések fognak tetetni. Még csak azt jegyezzük meg, hogy e tömeges fölzólalásokon kívül egyesek is adnak be fölzólalásokat az ideiglenes névjegyzék ellen.

Francia hadifogságból kiszabadult Zombori ifju. Ismételten megirtuk már, hogy Sesevits Döme zombori vendéglős felsőkereskedelmi iskolát végzett fia, *Sesevits Vladimir*, a nyáron külföldi tanulmányuton járt s a hadüzenet éppen Franciaországban érte és a francia hatóságok letartóztatták s mint hadifoglyot internálták. Hónapokig tartó hadifogság után a fiatal ember végre mégis kiszabadult a franciák keze közül s a mult héten szerencsésen haza érkezett, sorsáért méltán aggódó szüleinek körébe. A viszontagságos ut fáradalmait kipihelve, az ifju Sesevics ma — vasárnap — ismét elhagyta Zombort s tanulmányainak folytatása végett Pécsre utazott. Elutazása előtt azonban lapunk szerkesztőjének alkalma volt beszélni a világlátott és sok kellemetlen tapasztalatot szerzett fiatal emberrel, aki franciaországi élményeiről, fogságáról, a vele és társaival való barbár bánásmódról és általában a franciaországi viszonyokról sok érdekes és följegyzésre méltó dolgot mondott el. Elbeszéléséről lapunk jövő számában hosszabb közleményben fogunk beszámolni; amelyre előre is föl hívjuk olvasóink figyelmét.

Bácsbodrog vármegye tisztikara a háborúban. Az alispán évnegyedes jelentése szerint Bácsbodrog vármegye tisztikara a harctéri szolgálattól derekasan kiveszi a részét. A katonasághoz ugyanis bevonultak és a haza védelmében fegyveres kézzel részt vesznek a következő vármegyei tisztviselők és alkalmazottak: Glatz Gyula aljegyző, Rittinger Rezső nyugdíjügyi előadó, dr. Radits Aladár és dr. Késmárky József árvaszéki ülnökök, Kiss Mátyás árvaszéki fogalmazó, Werner Hugó szolgabíró, Szabó Zoltán, dr. Gerster Károly, Fodor Isván.

dr. Ertl László, Simon Gyula és Vukov Béla közigazgatási gyakornokok, dr. Goschy Ferenc járásorvos; a segéd és kezelő személyzet tagjai közül pedig: Karsay Elemér Ergh Lajos, Krizsán János, Gauder Mihály, Zundánovits Vladimír, Hrublány Ferenc, Zsubory Lajos, Bauer Antal, Springer Artur és Kapetánovits Miklós irodai segédtsztek, Orbán Jenő Almásy Kálmán, Müller József, és Prokesch János újságírók; a szolgák közül pedig: Krizsán András, Goretics Antal, Beretvás Ferenc, Andrasits János, Sáfrány Ferenc, Nemonda György és Lackovits István.

A piaci rendőri szolgálat. Már nem is szeretünk beszélni arról a fosztogatásról és barbár zsákmányolásról, ami a piacon folyik; mert — őszintén megvallva — meguntuk a *borsót hányni a falra*. Hanem hogyha már tűrnünk kell, hogy kifosztanak bennünket, annyit talán mégis szerénytelenség nélkül megkívánhatnánk, hogy legalább ne gorombáskodjanak velünk a tisztelt népnyzó urak és asszonyságok; avagy, ha gorombáskodnak, akkor a rendőrség vegyen bennünket az oltalmába. Azonban nem mindegyik rendőr tartja ezt hivatásának; sőt egyik-másik azt hiszi, hogy őtet csak a száját tátani állították oda, vagy legfőleg azért, hogy megvédelmezze a kofákat a vásárlók ellen. Feltétlenül hiteles értesülésünk szerint ugyanis megtörtént a múlt pénteki — október 16-iki — piacon a következő eset: Egy uriaszsonnyal gorombáskodott az egyik kenyérráros. Az uriaszsonny panaszt tett az ott ácsorgó 16-ik számú rendőrrel, aki azonban foghegyről azt felelte, hogy: „*Habja van, menjen panaszra a főkapitányhoz.*“ Mikor pedig az uriaszsonny megmagyarázta neki, hogy nem szaladgálhat mindig a főkapitányhoz, hanem valószínűleg azért küldik a rendőrt a piacra, hogy felügyeljen s ahol kell, közbelépjen, akkor a tisztelt rendőr ur finom udvariassággal hátat fordított a panaszosnak és ellépett arról a tájékról. Ilyeneket már többször hallottunk; de nem emlékszünk meg az épületes históriákról, mivel a felek rendszerint eifeleldték megnézni az illető rendőr számát. A mostani esetből sem akarunk nagy káoszt csinálni, mert ural emberek — plane asszonyok — nem igen szeretik a hivatalos processzussal járó sok kellemetlenséget. Tehát nem kérünk semmi megtorlást, még csak vizsgálatot sem; csupán annyit, hogy a rendőrség vezetői nyomatékosan figyelmeztessék a rendőrlégénységet a hivatásukra és az — illendőségre. Ezt az alkalmat még arra is föl használjuk — s tulajdonképpen azért tettük szövé az esetet — hogy föl hívjuk a főkapitány figyelmét arra a körülményre, hogy a multban sok olyan rendőr volt, akinek felesége a kofasszonyságok közé tartozott. Nem tudjuk, hogy ez most úgy van-e? De érdemes lenne utána nézni és ha most is akadnak olyan rendőrök akkor azokat nem kellene alkalmazni piaci szolgálatra; mert nagyon természetes és emberileg érthető, hogy az ilyen rendőr nem a közönségnek hanem a kofáknak fogja pártját.

Nyilvános számadás és köszönet. A zombori m. kir. állami főgimnázium által délutáni tanításra ezidők szerint igénybevett gör. szerb elemi és felső leányiskola összes termeibe és folyosóin bevezetett villanyvilágítás berendezési költségeinek fedezéséhez intézetünk egyik barátjának lelkes kezdeményezésével kibocsátott gyűjtőívén a következő t. szülők voltak kegyesek hozzájárulni: Kerényi Sándor, dr. Konyovits Dávid, Lederer Leó, Rosenthal József, dr. Wollheimer József 10—10 koronát; dr. Czeisel Lajos, dr. Deák Béla 6—6 koronát; Baky Elekné, dr. Balassa Béla, dr. Diener Jánosné, dr. Duchon János, dr. Frank Mihály, Krizmanits Imre, Singer Samu, Thum Adolf 5—5 koronát; dr. Guttman Zsigmond 4 koronát; Keleti, Vujevic Alajos 3—3 koronát; Bászler János, dr. Bruck Jenő, Friebert Mihály, Heuduska Adolf, Husvéth István, Kovács István, dr. Körtvélyesi Mór, Sabrenszky János 2—2 koronát; Babos István, dr. Németh Arthur, Szőke Mihály, Teltsch Géza, Velter 1—1 koronát; Thurszky Pál 50 fillért. Összesen 133 korona 50 fillér. Ebből a beruházás költsége 130 korona. A fenmaradó 3 korona 50 fillér az ifjusági alap javára esik. Fogadják a t. szülők áldozókészségükért az intézet hálás köszönetét. Zombor, 1914. évi október hó 22. Az állami főgimnázium Igazgatósága.

Halálozás. Az országos közéletnek egyik érdemes, veterán alakja s a zombori társadalomnak köztisztületben állott, előkelő tagja: alsómátyásfalvi Matyasovszky Tamás, nyugalmazott főispán, élete 81 ik évében, október 11-én Zomborban elhunyt. Temetése október 23-án délután 4 órakor ment végbe. A megboldogultat nagy és előkelő rokonság gyászolja.

Házasság. Czetti Dezső, a Zombori Takarékpénztár főtitkárja, október 21-én, szerdán kötött házasságot özv. Burnách Mártonné urnővel, néhai Burnách Márton volt városi tisztviselő özvegyével.

Előfizetési felhívás Pataj Sándor könyvére. A legradikálisabb magyar lapnak, az „Igazság“-nak a szerkesztője Pataj Sándor *Philosophia Vitae* cím alatt kiadja a 2 év előtt Singer & Wolfner-nél megjelent művének a Phil. Mortisnak a pendantját. A mű most van sajtó alatt és előfizetési ára 4 k., amely összeg az „Igazság“ kiadóhivatalához. Budapest VI. Gr. Zichy Jenő-utca 37. küldendő.

Halálozás. Mint részvétellel értesülünk, *Kekesovits* István, Nádálja község jegyzője, Bácsbodrog vármegye törvényhatósági bizottsági tagja és a vármegyei jegyzőegylet pénztárnoka, október 21-én, rövid szenvedés után, elhunyt. Temetése október 23-án ment végbe.

Tilos az üszöborjuk szállítása és levágása. A főkapitány közhírré teszi, hogy — felsőbb rendelet értelmében — az üszöborjuknak, a három évesnél fiatalabb üszőknek és a hasas tehéneknek vasuton való szállítása és — kényszervágásoktól eltekintve — levágása, további intézkedésig, tilos.

Az ezred leánya. A magyar katona jó szívet és humanitását bizonyító érdekes esetről adnak hírt Topolyáról. Egy topolyai tartalékos, aki a déli harctéren operáló seregben harcol a napokban egy kiűrt szerb község egyik házában a földön egy kis leánygyermeket talált, akit szívtelen szülei a lakatlan házban hagytak. A katona megszánta a kis porontyot és magával vitte a táborba, itt a század szakácsa gondozta a másfél éves szerb leányt, aki egészen hozzá szokott a hadi élethez. Minthogy azonban most az ezred nem igen ér rá a gyermekneveléssel foglalkozni, masirozni kell előre s a lövonalban nem éppen kellemes vendég a kis másfél esztendő lány, a kapitány három napi szabadságot adott a lopolyai rezervistának, hogy helyezze biztonságba a kis leányt. A harcok mór hőse fogta a gyereket s haza vitte Topolyára. Neki magának ugysem volt gyereke, szerzett egyet a háborúban... A felesége szeretettel fogadta a „zsákmány“-t s Topolyán derék magyar lánnyá nő majd a szerb falu csenevész árvája.

Mit lehet küldeni a táborba? A hivatalos lap közli a kereskedelmi miniszter rendeletét, amellyel értesíti a közönséget, hogy a cs. és kir. tábori postahivatalokhoz, valamint a német császári tábori postahivatalokhoz nyitva (keresztkötés alatt stb.) nyomtatványok a szabályszerű 1000 gr. és áruminták a szabályszerű 350 gr. súlymaximumig adhatók fel, e küldemények azonban a feladás alkalmával a rendes bérmentesítési díj alá esnek. Árumintákban 350 gr. súlymaximumig a feladók mindazokat a cikkeket (kisebb ruházati cikkek, csokoládé, szivar stb.) helyezhetik el, amelyek a tábori postához szánva, különben csak csomagban volnának küldhetők. Figyelmezteti a miniszter egyúttal a közönséget, hogy a tábori posta útján küldhető zárt levelek (egyenként 100 gr. súlyig) csak abban az esetben portómentesek ha kizárólag levelezést tartalmaznak. Ha az ily levelek levelezésen kívül egyebet is, pl. szükségleti cikkeket, élelmiszert, frissítőt, szivart és egyéb tárgyakat tartalmaznak, a feladás alkalmával bérmentesítendőek.

Adományok a Vörös Kereszt Egyletnek. A Magyar Vörös Kereszt Egylet zombori tudakozódó irodájába újabban a következő adományok érkeztek: Özv. Tailszbauer Antalné 6 drb lepedő. Groll Bálintné 3 drb párna, 6 drb huzat. Özv. Kanurits Miléva 2 zsák burgonya. Dr. Szőke Józsefné 5 drb ing, 1 drb hősapka, 17 szám Illustrierte Zeitung, 30 szám Tolnai Világlapja. Feineisen Ádám 1 drb ing, 1 drb hősapka. Zágrábi Vörös Kereszt Egylet 1 csomag ujság. Sztrilich Zsigmond 16 pár

harisnya. Özv. Kaufmann Simonné 8 csomag játékkártya. A zombori Nőtisztviselők Egyesülete 19 pár csuklólóvédő. Dr. Wollheimer Józsefné 3 pár csuklólóvédő, 1 drb hősapka. Mateisz Ferencné 5 korona, 4 drb ing, 5 drb alsónadrág, 3 drb borogató ruha, 1 drb lepedő. Grafikai Intézet és számlakönyvek gyára 50 drb malomjáték. Baranyai Mici 1 drb hasmelegítő, 1 drb bőrkabát, 4 drb hősapka, 4 pár térdvédő, 4 pár érmelegítő, 15 drb borogató ruha. Rész Józsefné 1 drb hősapka, 1 pár érmelegítő. Wámoscher Gézané 6 kenyér, 3 kgr. vaj. Kunz Kazimírné 2 drb hasmelegítő, 3 pár téli kapca, 2 pár érmelegítő. Dr. Heneberg Géza 2 drb prémes kabát. Rank Gabriella 3 drb ing, 3 pár harisnya, 2 trikkó-alsónadrág, 2 trikkó-ing. Kamocsay Katinka 2 pár érvédő. Szabadka Irén 10 pár érmelegítő. Simonovits Radivojné 6 pár érmelegítő. Dr. Popovits Istvánné 3 drb ing. Görög keleti szerb polgári leányiskola 4 drb hősapka, 2 pár térdmelegítő, 25 pár érmelegítő. Benya Mariska 7 drb hasmelegítő, 7 drb hősapka, 1 drb nyulbőr. Hetteszheimer Ernőné 1 trikkó-ing, 1 trikkó-alsónadrág. Siskovics Illés 2 drb bősapka 2 bőrkabát-bélés. Özv. dr. Markovics Lajosné 10 korona, 10 pár csuklólóvédő. Zágrábi Vörös Kereszt Egylet 1 csomag ujság. Máthé Antalné 5 drb ing, 4 drb párnahuzat, 1 drb alsónadrág, 1 drb lepedő. Weidinger S. és Zs. nőtitkár 7 pár érvédő, 1 drb hősapka. Szemző Jánosné 5 drb hősapka. Lukács Kató 5 pár érmelegítő, 1 pár térdvédő. Zágrábi Vörös Körös Egylet 1 csomag horvát ujság. Schmiadt Magdolna (Kerény) 1 drb kácsa. Milánkovics Ferencné 11 haskötő. Rácics és Cvrkusics 1 kgr. Császár kev. tea, 1 kgr. Hollandi Cacao, 2 üveg tea-rum, 1 nagy süveg cukor, 5 kgr. kocka-cukor. Lógó Katalin 1 drb lepedő, borogató ruhák, 2 drb ing, 1 drb alsónadrág. Sztankovics Györgyné 1 drb hősapka.

HIRDETÉSEK.

Kiadó lakás.

Árok-utca 11a szám alatt egy három szobás utcai lakás kiadó.

HIRDETMÉNY.

Alulirott tisztelettel értesitem a nagy-érdemű közönséget, hogy

FOGÁSZATI

rendelőmet május hó 9-ével Szt.-György-tér 2. I. emeletre (a Városi gyógyszerár mellett) **helyeztem át.** Ugyanott nagy fogtechnikai laboratóriumot is berendeztem, úgy hogy **sürgős darabok még aznap elkészítettnek.** 106—*—25

Dr. Lukits Mirosláv, száj- és fogspecialista.